

титъ. На заранѣ-тж като надошле Помаци, тѣ оставили и отишли на Гюзъ-тепе, гдѣто намѣрили че дворѣтъ на разваленото здание Помацити были прекопали и мозаикѣтъ отъ части развалили, а отъ часты засипали съ прѣстъ, и единъ огроменъ четверуголенъ камѣкъ, кой-то былъ поставенъ наслонено на една скала къмъ югъ, 1 растегъ високо и былъ цѣлъ написанъ, Помацити като мыслили, че може да има съкровище подъ него, събрали ся и съ лостове го подмѣстили и го съборили долу, дѣто ся похлупили писмѣна-та, що-то не было възможно да го преобърнѣтъ. Най-послѣ край стени-ты, дѣто поронти измили землятж, съгледали, че ся виждало единъ дуваръ отъ камъни и крѣчь толкова спѣчени что-то неможали ни еднаж частицж да откаженать. Тогасъ тѣ начали да копажтъ земж-тж и отъ двѣти страны и като стигнали до срѣдатж, видѣли че приличало на гробъ, три растегж дълбоко въ земя-тж и два растега дългъ и отъ горе една червеникава плоча, една плѣдя дебела, врѣху коя-то имало една дланъ жлътъ пѣськъ насланъ и отъ двата края на плочатж и задрѣстени дълбоко два стѣпна откакъ наведени врѣху плочатж, что-то неможали нито да ѣж поклатятъ; нѣ защо-то наваляло много снѣгъ, оставили работа-тж за прѣзъ лѣто-то. Гробища-та край развалини-ты были превжрнати на трапища отъ Помацы-ты, щото ничто ся непознавало, само въ село-то Нанпие показаль имъ нѣкой хаджия Помакъ единъ срѣбѣренъ пенязъ, намеренъ въ рѣчени-ты гробища, кой-то ималь отъ еднаж странж чловѣшкж главж а отъ другатж страна мжжъ и женж прави, нѣ безъ надпись.

Отъ това село като вървишь за Деспотово 3 часа къмъ сѣверозападъ има развалины отъ голѣмъ градъ и черковы и това мѣсто Помацити наричатъ *джиневре* и доказвать, че често виждали нощя огнове въ развалини-ты и слушали, че ся клепало, та ся страхувать да минувать нощя.

31. Това село ако и да несчислятъ съ Доспатски-ты села, нѣ понеже лѣжи на крайна-та поля на Рудопи надъ Стара рѣкж, ные го причислявами на тяхъ праведно, зашто и то е было едно отъ тѣзи села, дѣто Българети останали непотурчени; нѣ послѣ понеже ги нападали Памаци-ти, тѣ ся вдигнали всѣдомовно и ся населили въ сегашно-то село Аали-ходжа, а послѣ много години тамо ся преселили нѣкои